

ANGLEŠKI KABINET BO POMAGAL CHAMBERLAINU

Člani angleškega zunanjega ministra pravijo, da je postal Chamberlain žrtev političnih intrig, ki so se pojavile na kontinentu. — Nikdo drugi bi ne mogel storiti boljše.

LONDON, Anglija, 21. marca. — Akcija številnih kabinetnih članov, ki so prišli včeraj zvečer na Victoria postajo, da sprejmejo Sir Austen Chamberlaina, ko se je vrnil iz Ženeve, je potrdila dejstvo, da ni niti najmanjšega vprašanja, da bi izstopil iz kabineta. Nasprotno hočejo njegovi tovariši aktivno braniti zunanjega ministra pred obdolžbo, da je on v glavnem odgovoren za izjalovljenje Lige narodov, — ko bodo v torek debatirali o tem v poslanski zbornici.

Kabinet je mnenja, da je postal Sir Austen žrtev intrig kontinentalnih narodov in da bi ne mogel noben drugi angleški državnik opraviti bolje. Tovariši Sir Austena v kabinetu skušajo tudi dokazati, da smatrajo zunanjega ministra nekrivim tragedije Lige. Vsled tega je Chamberlain izpremenil svoj prvotni načrt ter se napotil v London, mesto da bi šel domov iz Doverja v Sussex.

Čeprav pa je kabinet odločno na strani zunanjega ministra, je vendar razvidno, da se bo razvila v poslanski zbornici glede tega resna debata. Prav posebno David Lloyd George hoče vprizoriti enega svojih najostrejših napadov na zunanjega ministra, svojega prejšnjega tovariša iz dni koalicije. To zadavne domneve je potrdil govor, katerega je imel Lloyd George v Yorku. Lloyd George je obdolžil kabinet, da je namenoma uničil Ligo narodov, ker je dal Chamberlainu prosto roko, ne da bi vedel, kaj namerava Chamberlain storiti.

Tudi Ramsay MacDonald, prejšnji ministrski predsednik in delavski voditelj, je naprtil vso krivdo za ženevsko izjalovljenje zunanjemu ministru.

— Nisem prepričan, da bo Liga narodov ostala, — je rekel. — V smrtni nevarnosti je, ne raditega, ker ni hotela privoliti Brazilija v dopust Nemčije v Ligo narodov, temveč raditega, ker je par ljudi pozabilo na vodstvo ter skušalo ustvariti triumvirat.

Chamberlain je obdolžil, da je odgovoren za najbolj tragični poraz, kar jih je kedaj doživela angleška diplomacija ter izjavil, da je Sir Austen odločno rekel "ne", ko se je pričelo prvokrat govoriti, da naj se da Poljski sedež obenem z Nemčijo.

Tudi drugi vprašujejo, če bo mogla Liga živorebiti. Tozadevno vprašanje je dvignil v Sunday Times Wickham Steed ter odgovoril nanj, da ne. On piše: —

— V Evropi in Ameriki so na delu sile, nacionalistične, finančne, vojaške in industrijske, ki so trdovratno sovražne Locarnu in Ligi. Preje ali pozneje bi pomenjala Liga razoroženje, a te sile temelje v oboroževanju.

Steed pravi nadalje, da stoji le Liga narodov med Evropo in nadaljno vojno, ki bi uničila civilizacijo Evrope. Vsled tega smatra Ligo za bistveno potrebno.

Nov načrt glede Tacna Arice.

WASHINGTON, D. C., 21. marca. — Popolnoma nov načrt za uravnavanje med republikama Peru in Chile radi Tacna-Arica ozemlja je bil sestavljen, in uradniki državnega departamenta so mnenja, da bo uspešen.

Podrobnosti tega načrta uradniki strogo prikrivajo, a oči vidno določa boljše ureditve spora kot pa bi jo nudilo splošno ljudsko glasovanje. Domnevajo, da je treba pričakovati končne odločitve obeh republik, predno se ta načrt objavi.

Novi načrt je bil sestavljen na konferencah med generalom Pershingom, prejšnjim državnim tajnikom Hughesom, sedanjim tajnikom Kelloggom in drugimi. Oči-

vidno so prišli udeleženci konference do sklepa, da bi splošno ljudsko glasovanje ne doseglo svojega namena.

Butlegar v kapitolu.

WASHINGTON, D. C., 21. marca. — Zvezni prohibicijski agenti love butlegarja, o katerem se glasi, da je dobro znan v Kapitolu kot mož, ki nosi seboj črn kovčeg, v katerem so štiri steklenice takozvanega "starega, dobrega žganja".

Ta črn kovčeg je vzbudil pozornost nekega policista; mož ga je izpustil ter zbežal.

Zopet dovoljeno igranje.

V Kentuckyju je sedaj zopet dovoljeno igranje v nedeljo baseball.

Obravnava proti morilcem Matteotti-ja.

Dumini je glavni obdolženec v procesu proti morilcem -Matteotti-ja. Zagovornik - obtožena je trdil, da so štirje soobtoženi prav tako krivi.

CHIETI, Italija, 21. marca. — Zanimanje v obravnavi proti petim možem, ki so obtoženi umora socialističnega poslancea Giacomo Matteotti-ja, se osredotočuje sedaj na Amerigo Dumini-ja, ki je baje v glavnem odgovoren za odvedenje Matteotti-ja, dočim so ostali štirje označeni le kot so-krivci.

Obramba trdi, da je upal Dumini dobiti dokaze, da je bil Matteotti zapleten v zaroto proti Nikolai Bonserviziji. Signor Farinacci skuša tudi vsiliti sodišču vtis, da je nastopil Amerigo Dumini iz lastnega mnenja, brez vsakega povelja od strani višjih članov fašistiške hierarhije.

Na nesrečo za stvar, katero skuša zastopati Farinacci, pa so bili predloženi dokazi, ki kažejo, da so bili fašisti, živčeni v Parizu ob onem času, veliki medsebojni sovražniki, ko je bil Dumini v Bois de Boulogne ranjen od nekega protifašista. Bonservizij ni hotel imeti Dumini-ja v svoji hiši, ker se je bal pogona francoske policije, ki je ostro zatrla vsak strankarski spor med črnosrajčniki.

Ta dokaz je bil usodepoln za trditve obrambe, da je Dumini odvedel Matteotti-ja v namenu, da razkrije, kdo je resnično ukazal umor Bonservizija. Med inozemskimi opazovalci pa prevladuje mnenje, da je pritisk vlade na pototo tako močan, da bo dobil Dumini le lahko kaznen, čeprav bo v polni meri dokazala njegova krivda.

Dejanski so zastihali vse priče. Sodnik je vprašal javnega obtožitelja in zagovornike, če imajo še kaj nadaljnjega, kajti razprava in proces morata biti končana do 28. marca.

Bivša danska kraljica umrla.

74 let stara vdova danskega kralja Frederika umrla na svojem domu. Postala je žrtev pljučnice. — Dva njena otroka sta vladarja v Oslo in Kodanju.

KODANJ, Dansko, 21. marca. Bivša danska kraljica Luiza, vdova kralja Frederika VIII., je umrla včeraj zvečer. Njena smrt je bila direktna posledica srčne kapi, povzročene od pljučnice. Dosegla je starost štiri in sedemdeset let.

Pred več dnevi so se pojavili simptomi pljučnice in v pretekli noči je bilo njeno srce močno prizadeto. Kraljica se je odzvala zdravniški pomoči, a nadaljni napad, še bolj močan, je napočil ob štirih popoldne. Umrla je kmalu nato vsled srčne paralize. Sree je bilo oslabiljeno vsled silnega kašlja tekom napadov pljučnice ter ninkov resne bolezni, katero je prestala v preteklem letu.

Kraljica Luiza je bila prva danska kraljica v 150 letih, ki je umrla kot vdova. Vsi njeni otroci, z izjemo največjega kralja Haakonza, so bili ob njeni postelji in

Priprost pogreb Johna Coolidge-a.

Predsednik je spremljal zemeljske ostanke svojega ččeta k večnemu počitku. — Člani milice so nosili krsto. — Predsednik je, takoj po pogrebnih slovesnostih odpotoval.

PLYMOUTH, Vt., 21. marca. Sneg je padal na malo pokopališče ob gorskem obronku, nekako četril milje od mesta, ko so položili k večnemu počitku polkovnika Johna Calvin Coolidge-a.

Poleg groba so stali njegovi sin, sedanji predsednik, njegova žena in sin John, ki je bil lansko poletje stalni tovariš pokojnika. Poleg groba je stal tudi John Garibaldi Sargent, ki se je izpremenil iz odvetaika v majhnem mestecu v generalnega pravdnika Združenih držav.

Pogrebne slovesnosti so bile priproste, kajti pokojnik je več tednov pred svojo smrtjo prepovedal vsak pomp za slučaj, da umre. Ni hotel, da bi se vršili cerkveni obredi in se tudi niso vršili. Kakorkega potja ni hotel, ko se je vršil pogreb njegove prve žene, matere predsednika. Le kratka pogrebna služba se je vršila po episkopalnem obredu v sobi, v kateri je dne 3. avgusta 1923 zapregel svojega sina Calvina kot predsednika Združenih držav, potem ko je dospelo iz San Franciscas brzojavno poročilo, da je predsednik Warren Harding umrl.

Nesrečna ljubezen italijanskega častnika.

FLORENCA, Italija, 19. marca. Tukaj se je ustrelil poročnik Patrizio Rizotti, mladi kavalerijski častnik. V smrt ga je baje gnala nesrečna ljubezen.

Nesmrtno se je zaljubil v lepo Amerikanko Miss Marie Schreiber, staro osemnajst let, iz Short Hills, N. J., ki se mudi v spremstvu svoje prijateljice na obisku. Stavlil ji je predlog, da se poročita, ker pa je ona zavrnila, se je poročnik ustrelil.

SHORT HILLS, N. J., 19. marca. — Mrs. T. Schreiber je izjavila, da je odpotovala njena hčerka Marija z Mrs. Cornelijs Hoffmann septembra meseca v Evropo, da sta večino zime preživel v solunski Italiji in da sta se mudili tudi dalj časa v Florenci. Rekla je:

— To je tragična in obžalovanja vredna afeta, ki bo vrgla senco na življenjsko pot moje hčerke. Marija je mirna, resna deklica, ki nima na sebi ničesar "flaperskega" ter vem, da jo bo smrt častnika zelo potrla. Poznala ga je že dalj časa ter mu je bila naklonjena, a ga ni ljubila. Po vsem, kar mi je pisala glede njega in sodeč po njegovi sliki je čeden človek. Dosedaj nisem dobila od hčerke še nobenega obvestila glede te tragedije.

USMRČENJE ČASTNIKA.

MANILA, Filipini, 19. marca. Včeraj je bil obesen tukaj poročnik John Thompson, sin nekega pastorja v Far Rockaway. Bil je spoznan krivim umora svoje neveste.

Poleg tega tudi kraljica Aleksandra, prestolonaslednik Kristijan Frederik in princ Knut.

Kralj Kristijan je določil tri mesece trajajoče dvorno žalovanje.

Francija zavrača Houghtonove nazore.

Francoski zunanji urad pravi, da ni bilo izjalovljenja v Ženevi posledica poskusov, da se uveljavi staro ravnotežje sil.

PARIZ, Francija, 21. marca. — Vspričo usodepolnega učinka na ameriško javno mnenje, ne le vsled fiaska v Ženevi, pospešenega vsled zahteve Francije, naj se istočasno z Nemčijo dovoli tudi Poljski stalni sedež v Ligi, temveč tudi vsled mirkega poročila poslanika Houghtona, je skušal včeraj zunanji urad pojasniti francosko stališče.

Francosko časopisje je odločno zavrnilo obdolžitve Houghtona, a zunanji urad se je poslužil strogo diplomatičnih fraz ter skušal olepšati stališče Francije.

V Parizu spoznavajo, da mudi ženevska afeta temno sliko, v kolikor so prizadele pri tem Združene države in da je v Ameriki res težko razumeti, zakaj je moglo navidezno lahko vprašanje pripustiti Nemčije v Ligo vzbuditi toliko nasprotij. Francoski odgovor obstaja v tem, da je treba v prvi vrsti misliti na končne posledice. Klub nasprotnemu mnenju Houghtona izjavlja francoski zunanji urad, da je vzdržan mirovni duh Locarno, čeprav se je izjalovila akcija v Ženevi.

V drugi vrsti izjavljajo, da ne zahteva Francija sedeža za Poljsko v namenu, kot trdi Houghton v svojem poročilu, da se zopet uveljavi staro ravnotežje sil, temveč raditega, ker smatra to za najboljšo sredstvo, da se ohrani Locarno dogovore.

Papežev poslanec posreduje v Mehiki.

V Mehiko je dospel papežev odposlanec, ki skuša posredovati v verskem sporu. — Nadškof Caruana, je bil poslan iz Združenih držav.

MEXICO CITY, Mehika, 21. marca. — Jaz bom prodir v dno položaja. Za enkrat sem zmeden ter položaja ne morem razumeti. Mudi se tukaj v namenu, da doženem, zakaj ne more vladati najboljše razmerje med katoliško cerkvijo in mehiško vlado.

Tako je izjavil Most Rev. George Caruana, pred kratkim imenovan apostolski delegat, ko je pojasnil svojo misijo. Nadškof Caruana, ki je ameriški državljani in ki je postal vsled imenovanja Vatikana najvišji zastopnik katoliške cerkve v tukajšnji deželi, se mudi v mehiškem glavnem mestu že deset dni. Vspričo zadnjega izgovora številnih inozemskih duhovnikov in redovnic pripisujejo njegovi misiji veliko važnost.

Na vprašanje, če se ne boji, da bo izgnan tudi on, je rekel, da ni v mehiški ustavi nobene klavzule, ki bi opravičevala tako akcijo, dokler bi ne bral maše v eni mehiških cerkva. Ustava določa, da ne sme noben inozemski duhovnik brati maše v Mehiki.

Nadškof Caruana je dostavil, da bo uveljavljen mir v mehiških verskih zadevah. Na vprašanje glede obdolžitve, da se je katoliška cerkev mekala v politične zadeve Mehike, je rekel: — Čul

KONGRESNA PREISKAVA ZAGOTOVLJENA

Senat bo preiskal položaj v stavki uslužbencev tekstilne industrije v New Jersey. — Resolucija mladega La Folletta, je bila poslana komiteju. Senator Edge vidi v tej stavki "rdečo" zaroto.

WASHINGTON, D. C., 21. marca. — Senatna preiskava stavke v tekstilnih napravah v Passaicu, N. J. je bila včeraj zagotovljena, ko je vložil senator La Follette ozadevno resolucijo, ki je bila izročena komiteju. Ta komitej bo uvedel uvodno preiskavo, da ugotovi, če je bolj podrobna preiskava upravičena.

V vsakem slučaju bo vrgla preiskava dosti luči na dejstva ter na resnico ali napačnost obdolžitev in proti-obdolžitev.

Senator Edge, republikanec iz New Jersey, je zahteval preiskavo ter rekel, da si jo žele lastniki predilnic, da se tem potom ugotovi, če ni bila "stavka vprizorjena od komunistov v namenu, da strmo-glavijo vlado".

Sen. Edge je prečital izrezke iz listov, ki baje kažejo, da je ta stavka revolucionarnega značaja. Edge je prav posebno poudarjal članek, ki je izšel v Daily Worker, komunističnemu listu, dne 24. februarja.

Demokatični senator Edwards iz New Jersey je odločno nastopil proti vladnemu vmešavanju.

Resolucija senatorja La Follette-a je obrazložila med drugimi stvarmi tudi obdolžitve delavcev. Med temi so naslednje:

— Veliki večini delavcev v industriji zanikujejo življenju primerne mezde.

— Mezdna lestvica je nižja kot jo je določil delavski departament Združenih držav kot potrebno za vzdržanje življenja in zdravja družin.

— Zdravstvene razmere v predilnicah New Jersey ogrožajo zdravje uslužbencev ter zdravje in dobrobit ljudi v različnih državah, kamor pošiljajo proizvode teh predilnic.

— Delavske in življenske razmere v predilnicah New Jersey-a so daleč pod ameriškim standardom ter predstavljajo neprimerno tekmovalje s tekstilnimi proizvajalci v drugih državah.

Glede izjav senatorja Edge-a je rekel:

Lastniki predilnic so popolnoma zadovoljni s preiskavo, a narod te dežele hoče vedeti, če niso te stavke vprizorili ljudje, ki nočejo priznati svetost kontraktov in ki se zavzemajo za konfisciranje privatne lastnine.

sem tozadevne govornice, a sem prepričan, da so nementeljene. Prelat ne nosi duhovniške obleke. Zanimal je poročila v krajevnih listih, da je dospel semkaj kot tolažnik ameriških delavskih delehike.

DENARNA IZPLAČILA V JUGOSLAVIJI, ITALIJI IN ZASEDENEM OZEMLJU

Danes so naše cene sledeče:

JUGOSLAVIJA:

1900 Din. — \$18.70 2000 Din. — \$37.20 5000 Din. — \$92.50

Pri nakazilih, ki znašajo manj kot en tisoč dinarjev računamo posebej 15 centov za poštnino in druge stroške.

Raspotilja na našnje pošte in izplačuje "Poštni čekovni urad".

ITALIJA IN ZASEDENO OZEMLJE:

200 lir \$ 9.10 500 lir \$21.75

300 lir \$13.35 1000 lir \$42.50

Pri nakazilih, ki znašajo manj kot 500 lir, računamo po 15 centov za poštnino in druge stroške.

Raspotilja na našnje pošte in izplačuje Ljubljanska kreditna banka v Trstu.

Za polijanje, ki presegajo PETTISO Dinarjev ali pa DVATISO Dinarjev dovoljujemo po možnosti še poseben popust.

Vrednost Dinarjev in Lirar sedaj ni stalna, menja se vsakrat in nagajajo; iz tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vneprej; računamo po ceni tistega dne, ko nam pride poštni čekov v roko.

POŠILJATVE PO BRZOJAVNEM PISMU IZVRBUJEMO V NAJKRAJŠEM ČASU TER RAČUNAMO ZA STROŠKE \$1.—

Denar nam je pošliti najbolje po American Postal Money Order ali po New York Bank Draft.

FRANK SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street New York, N. Y.

Telefon: Cortlandt 6907

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, president

Louis Benedik, treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
23 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y."GLAS NARODA"
"Voice of the People"

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

En celo leto valja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
En leto	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za tri mesece	\$2.00
Za tri mesece	Za pol leta	\$1.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredni nedelje in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnika, prosimo, da se nam tudi prejane bivalne naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street New York, N. Y.
Telefonske: Cortlandt 2876.

POŠTENI POSREDOVALEC

Izvanredno pametno dejanje je bilo, da se je poslalo v zvezno glavno mesto delegacije stavarjev v Passaicu in okolici. S tem se je doseglo dvoje: V prvi vrsti se je obrnilo na pozornost celega naroda na strasne razmere, proti katerim so se tudi pred kratkim upli tkalci in tkalke, predelci in predelke ter končno tudi barvili v Passaicu, Passaic okruga. V drugi vrsti pa se je pokazalo pred celim svetom, kje sede sovražniki stavarjev, kako znajo podjetniki in izkoriščevalci stavarjujočih delavcev od zadaj izvesti na najvišje kroge velikanov upliv.

Zahvala glede kongresne preiskave je bila seveda povsem primerna. Ameriški povprečni delavec vidi se vedno v "svojem" kongresniku nepristranskega, pravičnega zastopnika interesov vseh slovenskih prebivalstva. Se vedno veruje v bajko harmonije interesov ter zavrača gonjo revolucionarjev, ki ga skušajo prepričati, da obstaja tudi v tej doživi bojevitosti med razredi. Če bi se vsled tega posredilo do kongresne preiskave, — kar ni povsem nemogoče, ker bi radi šepali demokracije bojno municijo iz stradalnih plač tekstilne industrije v republikanski državi New Jersey in ker se ne smejo republikanci tako neposredno pred volitvami upirati takemu gibanju, — potem bi bila pred celim svetom razkrita laž o "krasnih plačah ameriških meznih delavcev". Nobena stvar pa bi ne mogla ameriškega delavca tako hitro prepričati o potrebi bojevitosti razredne organizacije na ekonomskem in političnem polju kot kak navedeni nauk, katerega bi jim dajala visoka družba v Washingtonu. Pa tudi če se poskus ne bo posrečil, bo pomenjala tudi odklonitev kongresne preiskave čeden kapital za delavsko gibanje.

Skoro še bolj važno pa je, da je obisk delegacije stavarjev v Washingtonu razkrinjal gotovo gospodo v zveznem glavnem mestu. Dobri Coolidge, ki je pred kratkim sprejel v privatni avdijenci Charleston pesalec, ni imel nobenega časa, da bi poslušal tožbe stavarjujočih predelcev. Privatni tajnik predsednika, Sanders, je rekel delegaciji, naj se napoti k delavskemu tajniku Davisu. In ko se prišli možje in ženske iz Passaica k gospodu Davisu, zveznemu delavskemu tajniku, milijonarju in bankirju, so morali izvedeti, da je bil Davis še več kot en teden v stiku z najbolj zloglasnimi podjetniki Passaica in da ima izgotovljen "program za stavarje", katerega niso le odobrili oni podjetniki, temveč celo lastnoročno izdelali. Najvišji zvezni uradnik za ureditev diferenc med delavstvom in kapitalom se je s tem ponižal na stališče pomagača najbolj dvimnih izkoriščevalskih interesov.

V čem obstaja ta program? V nič več novi zahtevi, naj se stavarji vrnejo na delo ter prepuste ureditvi njih pritožb razsodnemu komiteju, ki naj bi obstajal iz enega zastopnika delavcev, enega podjetnikov in posebno zaupnika tajnika Davisa. Podjetniki naj bi imeli na ta način dva glasova, proti enemu glas delavcev. Ostali bi vedno in pod vsemi okoliščinami zmagovalci. Ob istem času pa naj bi se komitej enotne fronte, ki je dosedaj tako izvrstno vodil stavko, razpusilo ter nadomestilo z novim tvorniškim komitejem, — pod pristovoljnim nadzorstvom in "vodstvom" predelavcev. Z ljudmi, ki so zastopani v komiteju za eno fronto, je s stališča podjetnikov skrajno težavno delati.

Stavarji so večerjati po svojih zaupnikih objavili svoj program ter predložili slednjega gospodu Davisu. Glavna zahteva mezd, ki bi jamčile obstojnost: minimum, — kot so ga ugotovile Združene države same, — je zadela jedro stvari. Boj je mogoče zaključiti le tedaj, ko se bo dovolilo delavcem mezd, vsled katere bi ni bilo treba, da bi postala cela družina cilj izkoriščanja tekstilnih baronov. Če je danes še vedno mogoče v državi New Jersey, da grede družinske matere ponoči na delo ter nadzorujejo otroke preko dneva, potem so to tako skandalozne razmere kot bi se ne smelo nikjer trpeti. Predelci in predelke stavarjskega okruga stoji trdno. Stavarjokazov ni najti nikjer, a le v zelo omejenem številu. Raditega imajo tudi danes v svoji roki odločitev glede bodoče usode. Boš in predelavci ne morejo opravljati dela. Za to potrebujejo predelavce. Če bodo vsled tega ostali slednji tedni, če se sklepi doseči svoj cilj, potem jim ne bodo izgrale zmage niti bombe policije, niti njih krepelci in brizgalne cevi.

K temu pa spada seveda še nekaj: mamreč solidnost ostalih delavcev, ki morajo nuditi svojim tovarišem možnost obstoja.

Dye steklenici vodke za žensko.

LENINGRAD, Rusija, 21. marca. — Iz odeske province poročajo, da se vrši tam prava kupčija z ženskimi in moškimi za vodo, očividno z dovoljenjem javnih oblasti. Vrednost žensk ceni-

jo po vodki, kar je razvidno iz dveh primerov. Kmet Šeperenko, je dobil od nekega soseda dve steklenici žganja v zameno za ženo, dočim je neka ženska izročila svojega moža neki prijateljici za eno steklenico žganja, vredno nekako petdeset centov.

Rojaki, naročajte se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Jugoslavija irredenta.

Nobene slovenske in hrvatske šole ni več v Julijski Krajini.

Italijanska gospoda se je zvijala in lagala, da tudi drugod nimajo manjšine svojih šol. Predznila se je zatrditi celo, da jih nimajo niti Nemci v Čehoslovnaški. Resnica pa je ta, da se je šelo začetkom tekočega šolskega leta v Čehoslovnaški 3034 nemških šol, katere poseja 276.152 učencev. Potem imajo Nemci polno strokovnih, srednjih šol in univerze. Jugoslovani v Julijski Krajini se ne udajo in ne odnehajo od svoje zahteve. Svojo šolo morajo zopet dobiti!

Umrl je

v Trstu znani gostilničar Angel Deldeva.

Fašist Bevčar.

Šest let je preteklo, odkar je preminul tržaški fašist Floriano Buezzar. Fant 18 let je bil Cvetko Bevčar, ko ga je premamili in potegnili nas naglo naraščajoči italijanski fašizem. Takrat so prirejali fašisti iz Trsta strahovalno izlete na deželo. Na nekem takem izletu je bil tudi Buezzar. Ko se se vračali zvečer domov, je pošil strel in na kamionu se je sredi fašistov zgrudil zadet baš mladi Buezzar.

Fašistovska glasilo proslavlja obletnico smrti z genljivimi besedami in dostavlja, da Buezzarja fašisti nikdar ne pozabijo.

Ženski fašij

je dobila končno tudi Gorica. Dolgo je bilo obnavljanje, slednjejo se le spravili na zborovanje okoli 200 gospa in gospodičin in ustanovila se je ženska fašistovska organizacija. Zborovanje je vodil dr. Sturani (pred vojno Stur-nig).

V Cerknem

imajo sedaj tudi sekcijo učiteljske fašistovske organizacije. Povsodi med Slovenci načeljujejo tak sekciji seveda italijanski učitelji. Vsaka taka ustanovitev je svečana in prideja zastopniki bilo navzočih 31, odstotnih 7. V odbor sta izvoljeni tudi učitelj Lapanja in učiteljica Močnik.

Stijajen uspeh Bevkove drame "Materin greh".

V Trgovskem domu v Gorici so igrali Bevkovo dramo "Materin greh". Predstava je bila izborna, številno občinstvo je z največjo napetostjo sledilo igri in je sprejelo navzočega avtorja Frana Bevka z navdušenjem. Poklonjen mu je bil lep dar in vonec.

Požar.

Pri Matiji Hosnerju je nastal požar, ki je povzročil škodo 15.000 lir. Požarna bramba je svojo nalogo dobro izvršila.

Da se združi s svojim zaročenko.

V Podbrdru je skočil skozi okno v prvem nadstropju 40-letni Ivan Baloh, ki je bil zadnje čase nekoliko slaboumen. Rekel je, da se hoče združiti v nebesih s svojo zaročenko. Težko ranjenega so pripeljali v gorško bolnico.

"Neodrešeno Dalmacijo"

predstavlja s celo vrsto slik album, izdan v Turinu pod naslovom "Da San Giusto alle Bocche di Cattaro" (Od Sv. Justa do Boke Kotorske). Julijsko Krajino in Dalmacijo, "odrešene in neodrešene jadranske pokrajine", kakor pravi "Piccolo" obsega omejen album. "Amfiteizma" kaže svoje kremplje.

Z Reke

poročajo: Obeta se nova pomoč. Zopet je bilo v Rimu veliko zborovanje radi Reke. Navzoč je bil tudi prefekt Vitoria in fašistovski zastopnik Host-Ventur. Govorili so o valutni izmenjavi, o mali trgovini in o dovoljevanju posojil iz 25 milijonov, določenih za dvigavanje industrije. Baje se glede izmenjave nekoliko ugodi zahtevam meščanstva. Vlada bo pomagala z državnim prispevkom. Potem se določi tri ali štiri milijone za posojila v mali trgovini, ki na-

pršla v poštev pri prejšnji razdelitvi. Končno so se določile točne določitve, po katerih bo onih 25 milijonov v resnici služilo v pomoč industriji in gospodarstvu na Reki. Če bo le res vse tako!

Med Gorico in Idrijo

se obnovi avtomobilski promet ter se vzpostavi tudi vožnja med Vipavo in Ajdovščino.

"Podeštati"

so napovedani sedaj na 21. aprila, na dan proslave ustanovitve Rima. Seveda, ako bodo priprave za imenovanje sedem tisoč "podeštatev" končane. Najbrže pa bodo sledila imenovanja bolj počasni za vsako pokrajino posebej.

Na Opčinah

pri Trstu je imela fašistovska organizacija svoj občini zbor. Politični tajnik Polin se je pohvalil, da so fašisti na Opčinah na svoj poseben način vzeli vsem tamkajšnjim slovenskim voditeljem zaupanje v poslanca dr. Wilfana in sedaj gledajo drugoderi na fašiste kot osebe, ki ne poznajo nobenega sovražstva. Fašisti so pripravljeni nastopiti samo proti onim, ki bi se drznili oskrniti neomadeževano veličino italijanske italijanske domovine. Kar se tiče trditve o opčinških slovenskih voditeljih, pravijo poznavaleci razmer, da je Polin v hudi zmoti. Prav pa imajo fašisti, ako hočejo brezbožno nastopiti proti skrunilec veličine italijanske domovine. Skrunilec naj kar poiščejo v svojih vrstah. Poznavaleci razmer pravijo, da jih je dosti.

Vsi "iči" morajo izginiti.

Turci prihajajo v Opatijo, Lošinj in drugam pa se čudijo, kako je vsepovsod polno jugoslovanskih primikov. Posebno gostje iz Italije upravljujejo fašiste, kako je to, da se po vseh krajih dobijo ljudje s priimsko končnico "iči"; ko se vendar drugače trdi, da je primorska zemlja čisto italijanska. Fašisti so v zadregi, pa se rdečih vseh oblastej, da je tista "Austria maledetta" pokvarila italijanske primke in jim pritalonila "iče". Fašistovsko glasilo zahteva, da morajo vsi "iči" odpasti. Prizadejati naj se kar oglasijo pred politično oblastjo, da jim odreže "iče" kajti potem šele bodo pravi Italijani. Za take, ki nimajo nič, je vseeno, kako se pišejo, tako oni, ki so posetniki in so kje vknjiženi, si bodo najbrže premislili, potvarjati si primke. Fašisti naj si zapomnijo to, da se slovanstvo v Primorju ne bo dalo nikdar zbrisati, pa če porabijo v to svrhu svojo silo.

Sekcije fašistovske učiteljske organizacije v coni Gorice

so: v Solkanu, v Mirnu, v Šempasu, v Ribembenku in v Šmartnem v Brdih. Na zadnjem zborovanju v Gorici je bilo odposlanih v Rim polno izjav, ki prekipevajo v adanosti fašizmu.

Premalo fašistovskega naraščanja vidi v držaški pokrajini rimski odposlanec Ricci, ki se mudi v Trstu. Zato je odstopil dosedanjim voditeljem mladinskega gibanja Perusino in Ricci je poveril organiza-

SVETOVNI REKORD.

Slika nam kaže ameriškega poročnika John A. Macready-a in njegovo ženo. Macready se je pred kratkim dvignil s svojim aeroplanom 39.000 čevljev visoko.

enjo naraščanja kar štirim gospodom. Ricci pravi, da potrebuje mladinsko gibanje večjega razvoja, kar je potrebno za kontinuiteto in bodočnost stranke. Kaj se ustavlja vstopanje mladine v fašistovsko organizacijo? Vsaka stvar pač vleče le nekaj časa. Tudi privlačnost fašizma polagoma pehoma.

Dokument, ki govori.

Nemški nacionalistični listi trde, da ni bilo nikdar nobene vezi med Vendi na Koroskem in Sloveni. Koroski "vindišarji" so menda z nebes padli na zemljo in slučajno obšli v koroski deželi. Nemški pisarji trde, toda dobro vedo, da njihove trditve ne drže, toda njim služi v boju proti Slovenem vsaka še tako surova laž. Jeronim Megiser piše v svojih Annalen Carinthiae leta 1612, da je "die Slavonische oder Windische Sprach eine aus den Farnen in Europa gangbar als nemlich in Kherndten Crayn, Isterreich, Frian!" (Slovenski jezik je eden najplemenitejših, ki je daleč razkroli v rabi v Evropi, kakor na Koroskem, Kranjskem, stri, Furlanskem). Tako se najbolje pobijajo neslane trditve sedanjih Nemcev na Koroskem, ki so večinoma potomci "Vindišarjev".

Otrok umrl vsled opeklin.

V selu Modriču pri Rogatici se jev hiši Jovana Kariča pripetila težka nesreča. Štiriletni deček mro je s svojo mlajšo sestrico ostal sam doma. Izgubivši se nespretno pri ognjišču se je vnela obleko. Na njegov krik je prihitela v hišo njegova mati, ki je bila v bližini zaposlena, a ni mogla več pomagati. Deček je v strašnih mukah izdihnil.

Kralj zopet zdrav.

Kralj je bil pred nekaterimi dnevi lahko obdel vsled česar se je po zdravniškem nasvetu vzdržal vsakega poslovanja. Kakor sedaj poročajo iz Beograda, je zopet popolnoma ozdravil ter znova sprejema obiske ministrov.

Iz Jugoslavije.

Napad na orožnike ob Kolpi.

1. marca se je začel v Zagrebu velik kazenski proces proti 10 km etom iz okolice Ozlja na Kolpi. Leta 1925, nekoliko pred volitvami, so rožniki aretirali nekega seljaka ter ga gnali k srečnemu poglavarju. Radičević so tem povodom vzpizorili pravo pobuno. Z zvnenjem zvonov so sklicali mnogo svojih pristavev, kateri so orožnike, ki so vodili km eto po ce-sti, obkolili in napadli s kamenjem in koli. Par orožnikov je bilo pri tem ranjenih. S puškami se niso mogli braniti, ker so radičevići pred seboj gnali deca, da kri-jejo sebe. Mnogoča je kričala: "Živio Radič, živila republika, doli kralj! Ker niso mogli streljati, so se orožniki umakali, nahujskani seljaki pa so udarili za njimi. Orožnikom teror ni bil znan, vsled česar jih je množica potisnila do reke Kolpe, odkoder se niso mogli umakniti. Tam so napadaleci metali nanje sekire, tako, da je bil eden orožnik težko ranjen na nogi, dva pa na glavi. Sedaj so orožniki morali v silobranu streljati. Ubili so dva seljaka, enega pa težko ranili. 1. marca je bilo pred sodniki 10 zapeljanih seljakov, ki so se zagovarjali s tem, da orožniki lažejo. Obtoženci navajajo priče, da se oni napada sploh niso udeležili, temveč da je bilo to delo "neznanih" ljudi. Razprava se bo nadaljevala.

Velika tatvina na železnici.

Zagrebska policija je izročila oddelku za javno varnost v Beogradu Fabijana Čova in njegovega tovarisa Ivana Vugrinovića, ki ju je policija zalotila v nekem sumljivem lokalu brez vsakih listin, pač pa sta imela mnogo denarja. Priznala sta, da sta denar ukradla nedavno v vlaknu med Subotico in Beogradom beograjske-mu bančniku Eljiji Salomonu.

Vsega skupaj sta mu izmaknili 140.000 Din, 100.000 Din, pa sta, kakor pravi, že "srečno zapravila".

Nov amer. poslanik v Beogradu.

Dosedanji ameriški poslanik v Jugoslaviji Percival Dodge je promečen v Kodanj na Danskem, na njegovo mesto pa je imenovan John Dunley Prince, ki v kratkem nastopi svoje mesto.

Ali hodijo zato drugam, ker nimajo doma nobenege dela.

Ali imajo doma preveč dela ter hodijo zato drugam.

Madžarskemu princu Vindiš-

greu se v zaporu jako dobro godi. Njegova ječa obstoji iz treh sob, hrano mu kuha poseben kuhar, obiske pa lahko sprejema ponoči in podnevi.

Človek bi se prav nič ne čudil, če bi se izvedelo, da mu je dala madžarska vlada na razpolago potreben material, da lahko v svojih prošnih urah ponareja ban-

kovec.

Uprava "Glas Naroda".

Peter Zgaga

Lansko leto je posloval v Philadelphiji kot mokraski glavar general Smedley D. Butler.

Dolgo časa je sušil Philadelphijo, nazadnje je pa odstopil, ker je bilo mokrote več kot preveč.

Kakšen možak je Butler je najbolj razvidno iz naslednjega:

Neki njegov tovariš ga je povabil na obed ter mu ponudil kozarec vina.

General Butler ga je naznanil radi kršenja prohibicijske postave.

V Locarnu je bila sklenjena pogodba, ki bo baje onemogočila vsako vojno.

Versaillska mirovna pogodba je zajamčila svetni mir.

V Ženevi zboruje Liga narodov, katere poglavitni namen je preprečiti sovražnosti med posameznimi narodi.

V kratkem bo sklicana razoroževalna konferenca, katere se bodo udeležile tudi Združene države. Pri tej priliki bo določeno, koliko bojnih ladij mora vsaka država potopiti in za koliko mora zmanjšati silo svoje armade in mornarice.

To so jako lepa poročila, ki prijaajo miloljubnim ljudem.

Iz Evrope in Azije pa prihajajo še zanimivejše vesti.

"The Weekly Dispatch" naznaja, da se vrše z londonskimi munijskimi tovarnimi dogovori glede nakupa velikanske množine orožja.

Orožje so naročile Grška, Rusija, Jugoslavija, Finska, Litvinska, Poljska, Rumunska in Turčija.

Grška vlada je naročila 200.000 pušk, Jugoslavija 400.000; Poljska, Finska in Rusija so naročile ogromno število strojnih pušk in topov.

Kitajcem in Turkom izdelujejo orožje v nekaterih nemških tovarnah.

Bog ve, zakaj vse to? Najbrž ne mislijo imeti velikega žegnjanja ter streljati miru na čast.

Neki kongresnik je izjavil, da ima prohibicija ostre zobe. Žal, da so umetni.

Leta 1925 so eksportirali iz Amerike za enajst milijonov dolarjev zajfe.

To je ogromna množina. To je tako velika množina, da je v Ameriki zajfe zmanjkalo. Posebno v washingtonskih političnih krogih.

Ko sem se vozil v soboto v Brooklyn, mi je bil obljubljen lep dar. Težko ga čakam in upam, da bo pristen.

Ko so v Georgiji obešali mekega zločinca, so radovedneži ponujali po deset in dvajset dolarjev, da bi jih spustili na dvorišče, kjer se je vršilo usmrčenje.

Po industrijskih okrajih Združenih državah je nešteto otrok, ki se niso popolnoma nič pregrešili, pa so klub temu zapisani smrti. Nikomur ne pride na misel, da bi takemu otroku s par centi omogočil življenje ter ga rešil prera-ne smrti.

To je civilizacija.

Španska kraljica bo prišla poleti v Ameriko.

Jugoslovanski kralj in kraljica sta odpotovala v Francijo.

Španiški kralj bo obiskal poleti Brazilijo.

Ali hodijo zato drugam, ker nimajo doma nobenege dela.

Ali imajo doma preveč dela ter hodijo zato drugam.

Madžarskemu princu Vindiš-

greu se v zaporu jako dobro godi. Njegova ječa obstoji iz treh sob, hrano mu kuha poseben kuhar, obiske pa lahko sprejema ponoči in podnevi.

Človek bi se prav nič ne čudil, če bi se izvedelo, da mu je dala madžarska vlada na razpolago potreben material, da lahko v svojih prošnih urah ponareja ban-

kovec.

PIRUHI za VAŠE v STAREM KRAJU

Se vedno lahko razveselite svojce v domovini za Veliko Noč, ako jim nakažete darilo v denarju potom brzojavnega pisma. Izplačilo se izvrši tekom enega tedna, stroški pa znašajo samo \$1.—

FRANK SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Pozor čitatelji.

Opozorite trgovce in obrtniki, pri katerih kupujete ali naročate in ste z njih postrežbo zadovoljni, da oglašujejo v listu "Glas Naroda". S tem boste vstregli vsem.

Uprava "Glas Naroda".

Henry Murger:

LA BOHEME

Slike iz življenja ciganov.

(Nadaljevanje.)

III.
Ljubezen v postu.

Nekoga večera v postu se je vrnil Rudolf zgodaj domov z namenom, da bo delal. Toda komaj je bil sedel za mizo in pomiril pero v črnilo, ko ga je zmotil neki čuden vršič, in pristonivši uho na indiskretno steno, ki ga je delila od sosednje sobe, je slišal in popolnoma razočel razgovor, pomešan s poljubij in drugimi ljubezenskimi onomatopojijami.

— Vraga! — je pomislil in pogledal na stensko uro, — ni pozno, ... in moja sosedja je Julija, ki navadno obdrži pri sebi svojega Romea še precej časa potem, ko neha skrjanček peti. To noč ne bom mogel delati. — In vzel je klobuk ter odšel.

Ko je hotel spraviti ključ v ložo, je našel vratarjevo ženo v ljubekovem objemu. Ljubega žena se je tako prestrašila, da je minilo več kot pet minut, preden je mogla potegniti za vrv.

— Zares, — je pomislil Rudolf, — so trenutki, ko postanejo vratarice zopet ženske.

Ko je odpiral vrata, je našel v kotu vojaka in odhajajočo kuharico, ki sta si segla v roko in izmenjavala ljubzensko aro.

— Za Boga! — je rekel Rudolf namirujoč na vojaka in na njegovo kršnato drugarico, — glej jih, heretike, ki ne mislijo na to, da smo v postu.

In vzel je pot pod noge in se napolnil k enemu svojih prijateljev ki je stanoval v bližini.

— Če je Marcel doma, — je rekel sam pri sebi, bova prebila večer s tem, da bova opravljala Collinea. Nekaj mora človek vendar delati.

Ko je močno trkal, so se vrata napol odprla in prikazal se je mlad človek z monoklom in v samih srajci.

— Ne morem te sprejeti, — je hekel Rudolfu.

— Zakaj ne? — je vprašal ta.

— Pogledaj! — je dejal Marcel in pokazal na žensko glavo, ki se je prikazala iz zaškrinjane, — to je moj odgovor.

— Lepa ni, — je odgovoril Rudolf, ki so se mu v tem trenutku zaprla vrata pred nosom. — In zdaj, — je rekel sam pri sebi, ko je bil na cesti, kaj je storiti? Če bi šel h Collineu? Prebila bi čes s tem, da bi opravljala Marcela.

Ko je šel Rudolf po Zapašni ulici, navadno temni in malo obljubljeni, je zapazil senco, ki se je mehanizirano izprehajala in mrmljala med zobni štihi.

— He, he! — je dejal Rudolf, — kateri sonet štorklja tu? Glej ga, Colline!

— O, Rudolf! Kam greš?

— K tebi.

— Ne boš me našel doma.

— Kaj delaš tu?

— Čakam.

— Kaj čakaš?

— Ah! — je dejal Colline s porogljivim patosom, — kaj more človek čakati, če je star dvajset let, če so zvezde na nebu in pesmi v zraku?

— Govori v prozi!

— Čakam žensko!

— Lahko noč, — je rekel Rudolf in v smogovoru nadaljeval pot.

— Ho, — je dejal, — ali je danes svetu Cupido in ali bi ne mogel napraviti koraka, da ne bi trčil na zaljubljenec? To je nemoralno in skandalozno. Kaj vendar dela polleija?

Ker je bil Luxembourg še odprt je stopil Rudolf vanj, da bi si skrajšal pot. Sredi zapuščenih dre-

— Glej, — je dejal Rudolf, — to je večer kot v kakšnem romanu. — Sedel je na klopi in se sentimentalno zagledal v mesec.

— Čez nekaj časa ga je popolnoma prevzela neka muzična halucinacija. Zdelo se mu je, da zapuščajo heroji in bogovi na vrtu svoje piedestale, in hodijo dvoriti svojim sosedam, boginjam in herojinjam; in razločno je čul, kako veliki Herkul citira madrigal Veljedi, katere tunika se mu je zdelo lažno sosednjama.

S klopi, ki je na nji sedel, je zapazil, kako se labod v ribniku blizu sosednjim nimfi.

— Ta je dobra, — je pomislil Rudolf, ki mu je vsa ta mitologija brenčala po glavi, — tu gre Jupiter na sestanke z Ledo. Da ju le stražnik ne zasadi!

Potem si je prijel z rokami čelo in se je še bolj pogreznil v trnje svojega čuvstva. A v tem lepem trenutku njegovega sanjarevanja ga je nenakrat zbudil stražnik, ki se je približal in ga potrepal po rami.

— Morate oditi, gospod! — mu je rekel.

— To je sreča, — je pomislil Rudolf, — če bi ostal tu še pet minut, bi imel v srečo več spominčev, kot jih je na bregovih Renai v romanu Alfonza Karra.

Nadaljevalje svojo pot je šel z vso naglico iz Luxembourg, tiho zgoled sentimentalno romanco, ki je bila zanj murlselja ljubezni.

Čez pol ure je prišel bogvekakoli v Prad; pred seboj je imel punč in govoril je z velikim mladeničem, znamenitem po svojem nosu, ki je bil po nekem čudnem privilegiju s profila orlovski, če si ga gledal naravnost, pa potlačen; bil je to nosač, ki mu ni manjkalo duha in je imel dovolj galantnih pustolovščin, da je mogel v podobnem slučaju dati dober nasvet in biti koristen svojem prijatelju.

— No, mož z nos, ... je rekel Aleksander Schaunard, — vi ste zaljubljeni?

— Da, moj dragi, ... pravkar me je prišlo, mahoma; kot hud zobobol, ki bi ga imel na srečo.

— Dajte mi tobaka! — je dejal Aleksander.

— Pomislite, — je dejal Rudolf — že dve uri srečavam same zaljubljenec, moške in ženske, dva po dva. Prišel sem v Luxembourg, kjer sem videl vsakovrstne fantazmagorije; to mi je izredno gnilo sree; to mi navdihava elegije; mekečem in grulim, spreminjam se napol v jagnje, napol v goloba. Le pogledite me malo, imeti moram volno in perje.

— Kaj ste vendar pili? — je nestrpno vprašal Aleksander, — pušcate me tu stati kot za model.

— Zagotavljam vas, da sem pri zdatni pameti, — je rekel Rudolf.

— Pravzaprav ne. A naznaniti vam moram, da čutim potrebo, nekaj objeti. Vidite, Aleksander, mož ne sme živeti sam. Z eno besedo, pomagati mi morate najti žensko. Pojdite enkrat čez plesno dvorano, in prvi, ki jo vam pokazem, boste povedali, da je ljubim.

— Zakaj ne greste sami in ji to poveste? — je s krasnim nosnim basom odvrnil Aleksander.

— E, moj dragi, — je rekel Rudolf, — zagotavljam vam, da sem popolnoma pozabil, kako se take stvari pove. Za vse moje ljubezenske romane so mi napisali uvod prijatelji, in nekateri celo konec. Nikdar nisem znal začeti.

— Dovolj je, če zna človek končati, — je rekel Aleksander; razumem vas. Videl sem dedlico, ki ljubi hobot, morda ji boste všeč.

— Oh, — je odvrnil Rudolf, — hotel bi, da bi imela bele rokavice in modre oči.

(Dolje prihodnjič.)

Izpred starokrajске porote.

Zavrtni roparski umor.

Ljubljana, 3. marca.

Tišina. Porotniki sede mirno li ki vrsta kipov, le debel rdečeličen mož med njimi slini svoj kazalec in lista po črni knjigi usode — po kazenskem zakoniku: obstane pri trebusastem paragrafu in ga po kaže svojemu nepremičnemu sosedu. Sosed pomežika in popravi na siljastem nosu očala in zapleči svoj čster pogled v obtožena ter ga preesumljivo, kakor bi živel pred njim kipekasti paragraf in se ovil sličen strašnemu polipu o koli šibkega telesa obtožena.

— Morilec! Nikdo ni kriknil tega imena, a vendar ga ima vsa nabito polna dvorana na jeziku.

Na zatočni klopi sedi šibki dvajsetletni France Koprive, delavec iz Stare vasi, ki je obtožen, da je koncem februarja 1925 v gozdu med Dolami in Stare vasio zavrtni umoril in oropal 62letnega tateca Toneta Trčka, svoječasno občinskega slugo a tedaj krošnjarja, veselega, dobrodušnega možička, ki ni storil nikomur nič zalega. Sosedje se ga zadnje videli okoli božiča leta 1924, a potem je zginil. Vsem je bilo znano, da je vseljak odhajal po cele tedne z loma s svojo drohno robo, ker se na ni vrnil, so nekateri sklepali, da se je mož, ki je bil zadnje čase precej bolehen, obesil; a drugi, ki o poznali njegov humor, tega niso verjeli. Ko je prišla stvar orožnikom na ušesa, in sicer po otrocih — saj so otroci najbolj odkritorini — so jeli zadevo preiskovati, zlasti ker je skelet umorjenega našel France Zupančič, in sicer šele decembra leta 1925. Obotežnja je najboljši izdal njegov 7letni polubrat Jožek, ki je orožnikom natančno pokazal kraj umora ter povedal, da je Francel Trčka posklical, ki je nič hudega sluteč šel tam mimo, češ, da bo nekaj od njega kupil. Ko ga je možek počakal, je France takoj navalil nanj, ga večkrat z zaprtim nožem udaril in ga potem še rezal po vratu.

Trček je zavpil samo: "Vek" in pihdel na tla. Zločinec ga je pa toliko časa mrevaril, da mu je odrezal glavo. Potem ga je še oropal denarnice s petimi bankovci po 10 dinarjev, ure iz niklja in mu sezul tudi čevlje, da jih je potem prodal. Bratec Jožek še pravi, da je hudoobneža Trček še brenil v nos, da je kravrel, predno je siromaku odrezal glavo. Po strahnem dejanju ga je zavlekel v neklo grapo in pokril z vejami.

Obdolženec je bled, ima izraz zahrbtnosti, priče pripovedujejo, da je sploh slab, delomrčen človek, a županstvo prosi, naj se ga spravi za slučaj, da pride kmalu iz zapora, v prislino delavnico.

Mrko strme vanj črne votline lobanje ubitega krošnjarja, katere toj na mizi pred sodniki in s svojim težkim molkom kliče ubijaleca na odgovor. Na desni strani lobanje se reži velika luknja, ki izdaja obtožena, da je napadel zavrtno nesrečnega starca. France Koprive je dejanje priznal, a tajil, da bi udaril Trčka zaradi, temerč da sta si stala oko v oko in da ga je starce že preje parkrat sunil in udaril na rame, da sta oba bila žganje, da je v razburjenosti Trčka udaril z dva metra dolgim polenom in mu potem vzel listnico, ki ga je sama nase opozorila, ker je gledala iz žepa ter mu je tudi sezul čevlje in ga nato prepustil svoji usodi.

Porotniki so ga z osmimi glasovi spoznali krivim. Ker ni bil tedaj, ko je izvršil zločin, star še 20 let, ni mogel državni pravdniki predlagati smrtna kazni. Obsojen je bil na deset let težke ječe, z letno temnico, trdim ležiščem in postom.

Zavrtni roparski umor v Družinski vasi.

Novo mesto, 3. marca.

Tu se je pričela za dva dni določena razprava proti 30letnemu delavcu Martinu Dežmanu, ški je dne 14. marca preteklega leta blizu Družinske vasi zavrtno umoril posestniškega sina Jospa Vodopiveca, ga oropal in vrzel po-

tem njegovo truplo v takozvano "Jezero na Marofu", kjer so je našli šele 6. oktobra 1925. Dogodek je povzročil med tamošnjim prebivalstvom veliko razburjenje in ogorčenje proti morilecu.

Dne 6. oktobra 1925 sta dva pastirja iz Družinske vasi, ko sta ob jezeru pasla živino, opazila na gladini sumljivo stvar. Odstranila sta črvo in dračje, nakar se je v restiji pokazala človeška noga. V mrtvecu so starši spoznali svojega sina. Truplo je imelo na glavi razbito čelnico in udrti teme nico.

Ljudski glas je zločina takoj osumil delomrčnega in tuji lastnin nevarnega Martina Dežmana, k je bil zaradi raznovrstnih deliktov že desetkrat kaznovan, ponovno pa radi težkih zločinov tudi preiskavi, iz katerih se je vsled svoje prekanjenosti in zvičajnosti izkopal. Preiskava je dognala, da je izdelal Dežman izredno premeten načrt. Pregovoril je Vodopiveca, da bi šel z njim v Ameriko.

Bil je namreč prepričan, da si bo Vodopivec preskrbel za pot dovolj denarja, katerega se je nameraval za vsako ceno polastiti. Nič hudega sluteči Vodopivec mu je v resnici nasledel. Zaman ga je kajke mati prosila, naj ne odpotuje v Ameriko, češ da mu more dati komaj 200 dinarjev. Vodopivec se ni dal odvrtiti od sklepa in si je izposodil nekaj denarja pri drugih strankah. Skrbna mati je dala sinu za pot še klobaso in kosček slanina, nakar sta se razšla. Vodopivec je še pripomnil, da bo odšel ponoči skozi Dobovo po gozdu ter se sešel z Dežmanom in tvariši v Novem mestu, da odpotujejo potem skupno v Ameriko. Od tedaj pa ga nihče ni videl več živega, dokler niso končno našli njegovo truplo čez več mesecev v jezeru.

Obdolženec je sicer priznal, d je bil usodnega večera v družbi umorjenca, odločno pa je zanikal, da bi bil z njim domenjen za pot v Ameriko. Kritičnega večera da se je Vodopivec pri njem še poslovil, češ, da gre za zaslužkom na Francosko ali v Dalmacijo, potem pa se nista več videla. Toda pri aretaciji so našli pri obdolžencu umorjenčevu kravato, na njegove dvorščicu pa Vodopivčevu raztrgano nogavico. Tudi so številne priče izpovedale, da je Martin Dežman poleti in jeseni nešteto krat hodil po poti, ki vodi k jezeru, nosil je s seboj kak zavitek ali vrečo, kar je vrzel potem v vodo. Očitno je hotel na tak način zakriti truplo, ki je vsled gnolobe sililo iz vode.

Obtoženec se je zdaj nasprotno svojemu porotnemu zagovoru še bolj rezervirano zagovarjal. — Zanikal je vsako krivdo. Njegove izpovedi pa so bile po vseh pričah ovržene. Vseh 16 prič, ki so bile zaslišane, ga slikajo kot nasilnaka, ki se ga vsakdo boji. Razprava se bo nadaljevala.

Smrtna obsodba radi umora tašče.

Marija Petkova iz Leskovca je 1. 1918 izročila svoje posestvo hčerki Ivani ter si izgovorila preužitok in dosmrtno stanovanje v njeni hiši. Že prihodnje leto se je Ivana Petek popočila z Josipom Gmajnarjem in ga vzele na soproset. S taščo se zet nikakor ni razumel. Tašča ga je kmalu pričela dražiti, da ni prinesel ničesar k hiši, razen kar se ga drži. Pojavili so se tudi prepri radi preužitka in je Marija Petkova celo tožila zeta radi izpolnitve preužitka.

Naravno, da je postalo pri takih razmerah med obema razmerje vedno bolj napeto. Gmajnar je začel svojo taščo naravnost sovražiti in je sploh ni več pogledal.

Marija Petek je dobro slutila nevarnost, ki ji grozi, in je zato ponovno izrazila svojim sosedom bojazen, da jo bo zet ubil. Prosil jih je celo za slučaj nagle smrti, naj je ne pokopljejo takoj, temerč poprej preišeje vzrok njene smrti. Nesrečna slutnja ni varala Marije Petkove. Dne 18. decembra 1925 je stanka, ki je bila še krepka in zdrava, nenadoma umrla. Njena hčerka Ivana Gmajnar jo je našla mrtvo v postelji. Mihe-

lakovi in Korenova, kateri je obvestil Gmajnar o smrti svoje tašče in prosil, naj mrljca umijejo in preoblečejo, pa niso mogli verjeti, da bi Petkova v resnici umrla naravne smrti. Ti so namreč takoj opazili, da je imela okoli ust na obeh straneh obraza in na nosu odrtno, kakor da bi jo kdo opraskal z nohti. Spodnja čeljust je bila presečkana in na mestu drugega sekaveca se je nahajala krvava rana. Drugi dan je našla Mihelakova tudi kapljice krvi, ki so vodile od mize Marije Petkove do njene postelje. To so bili vsekarok sumljivi znaki, vendar pa se je Gmajnarju posrečilo razpisati sum in Petkovo so pokopali, kakor da bi umrla naravne smrti.

Med tem pa se je kakor šiba božja vzdignil ljudski glas, da je Petkovo umoril njen zet Gmajnar. Ko je za to doznal orožnik Maks Kračun, je Gmajnarja takoj aretil ter uvedel proti njemu preiskavo. Truplo Marije Petkove so izkopali in v resnici ugotovili, da je imela sedem reber zlomljenih, s krvjo prenapolnjena pljuča in še razne druge znake, ki so bili jasen dokaz, da je bila nesrečnica umorjena. Po mnenju izvedencev je zločinec pokleknil svoji žrtvi z vso silo na prsa in jo potem toliko časa daval, dokler ni izdihnila.

Obdolženec Gmajnar je sicer priznal, da je imel prepire s svojo taščo radi preužitka, odločno pa je pri preiskavi zanikal, da bi ji kdaj storil kaj zalega. Po njegovi izjavi je tašča najbrže padla, pri čemer je dobila tako hude poškodbe, da je umrla vsled nahuhe in slabosti.

Gmajnarja je obsodilo porotno sodišče v smrt na vešalih. Zagovornik je vložil priziv. Obtoženec še vedno trdovratno taji dejanje.

SPOMLADNI IZLETI

Dandanes je spomladansko potovanje užitek za vsakogar.

V prejšnjih časih so se potniki, posebno oni tretjega razreda, bali potovanja po morju. Veseli so bili šele tedaj, ko je bilo potovanja konec. Tekom zadnjih par let se je pa vse to temeljito izpremenilo. Parobrodne družbe posvečajo vso pozornost potnikom, tako da je potovanje v tretjem razredu pravi užitek in da se ga vsakdo z veseljem spominja.

Izmed raznih prilik za potovanje v Evropo moramo posebno omeniti dveh spomladanskih izletov, katere pripravlja United American Line potnikom tretjega razreda na čudovitem parniku "RELANCE". Prvi izlet se bo vršil dne 20. aprila pod osebnim nadzorstvom Mr. L. Greifera, uslužbenca te družbe, 18. maja bo "RELANCE" zopet odplula in potnike bo spremljal Mr. A. Dozzy.

Oni, ki nameravajo potovati, naj izbrabijo to priliko ter naj si zgodaj preskrbe prostore pri lo kalnemu agentu ali v uradu United American Line.

"RELANCE" odpluje proti Hamburgu preko Cherbourga in Southampton. Cene za tretji razred, posebno za ta dva izleta so jako zmerne.

NAZNANILO.

Rojakom naznanjamo, da je postal naš zastopnik za Cleveland in okolice

Mr. LOUIS RUDMAN, ki je v Indianapolis, Ind., zastopal naš list nad dvajset let. Pred kratkim si je ustanovil stalno bivališče v Clevelandu ter nam sporoči, da namerava tudi v Clevelandu vršiti isto delo za naš list, ki ga je tako uspešno vršil v Indianapolisu.

Mr. Rudman je mož poštenjak od nog do glave ter mu v vseh ozirih lahko zaupate. Pravico ima pobirati naročnino za naš list, sprejemati denar za oglase in naročila za knjige, ki jih ima Glas Naroda v zalogi.

Rojakom ga toplo priporočamo ter želimo, da mu gredo na roko Uprava "Glas Naroda".

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

LOTERIJSKI PREROK NA ŠPANSKEM

Škibe lastnosti, zlasti take, s katerimi si človek lahko brez truda-tuži denar, se plodijo med ljudmi kakor gobe. Jedva so nekoliko potihnilli glasovi o italijanskem loterijskem preroku, že se je pojavil loterijski prerok na Španskem. Piše se Anton Neneso, proslavil pa se je na ta način, da je dvakrat zapored zadell dva dobitka v vrednosti 14 milijonov peset.

Ko so ga bili začeli vpraševati, kdo ga je navdihnil, da je tako pravilno zadell številke, na katere je stavil, jim je novi prerok natvezil, da ima star kip nekega svetnika, ki ga je podedoval od svojega deda in da mu ta kip napoveduje srečne številke. V resnici pa je španski loterijski prerok, preden je zadell v loteriji, bil čestni pometeč v Madridu. Ko je posreči kupoval prvo srečko, je vzel v kompanijo neko služkinjo, ki je bila zaposlena v velikem madridskem hotelu. Lahko si predstavljamo veselje te siromašne dvojice, ko je doznala za svojo srečo in je preštevala težke denarje. Seveda sta se pometeč in služkinja vzela, povabila sta pa na svatbo celo četo svojih sotrpinov in sta na koncu veselja razglasila, da bosta kupila hotel, v katerem je nevesta služila, preden se je nasmehnila sreča v loteriji.

600 vagonov premoga v skladiščih

Železniške direkcije v Jugoslaviji potrebujejo dnevno 800 do 900 vagonov premoga. Državni rudniki producirajo dnevno 450 do 500 vagonov. Omenjene direkcije kupijo dnevno od državnih premogovnikov 270 vagonov, od Trboveljske premogokopne družbe pa tudi 270 vagonov, ostalo potrebišino pa krijejo razna privatna podjetja.

Gledališče-Glasba-Kino

"EASTER", katerega je spisal August Strindberg in "ONE DAY MORE" Joseph Conrada predstavljata resnično odlični program, katerega nudijo The Stagers na Princess Theatre. Ta organizacija, kateri načeljuje Edward Goodman ustanovitelj in ravnatelj pionirskih Washington Square igralcev, je izvršila dosti dobrih stvari izza svojega pričetka pred enim letom, a z možno izjemo proizvodnja Rosmersholm v pretekli seziji ni storila še ničesar, kar bi se dalo primerjati s tem. Igrita sta, vsaka na svoj način, mojstrska dela in igranje in vodstvo sta dovršena.

Igra Strindberga se razlikuje od večina njegovih ostalih del, ki so globoko pesimistična.

"EASTER" sicer ne skuša dovesti do srečnega zaljubljenca, — kajti veliki švedski mislec in pisec bi se nikdar ne ponižal tako globoko, — pač pa žari duševne kakovosti, ki dela produkcijo tekom postnega časa prav posebno primerno. V tej igri bo privkrat v New Yorku nastopila Michael Strange, ki je žena John Barrymore-a in drugi igralci so Rita Romilly, Judith Lowry, Morgan Farley, Warren William in Arthur Hughes.

"ONE DAY MORE" se seveda odigra na morju, kajti igro je spisal Joseph Conrad, mogoče največji pisec morskikh povesti, kar jih je kdaj živel. Igra gane vsaki trenutek sree ter jo izvratno igrajo Josephine Hutchinson, Whitford Kane, Warren William, William Crimians in Ed. A. Brown.

Smrtna kosa.

20. februarja je preminul v Mariboru Karlo Washington Walenta, centralni inšpektor južne železnice v p.

PRVO
SKUPNO POTOVANJE V JUGOSLAVIJO
s parnikom "PARIS"
10. aprila 1926.DRUGO SKUPNO POTOVANJE
s parnikom "PARIS"
22. maja 1926.

Potnike bo spremljal naš uradnik prav do Ljubljane. Pazil bo na prtljage in gledal posebno na to, da bodo vsi potniki udobno in brezskrbno potovali.

Na razpolago imamo posebni oddelek za naše potnike, najboljše kabine v sredini parnika z 2, 4. in 6. posteljami.

Vozni list stane do Ljubljane \$116.77 z vojniim davkom in železnico vred, za tja in nazaj pa samo \$200.00 in \$5.00 vojni davek.

Vsi potniki, ki so se kdaj vozili s tem parnikom, so bili zadovoljni z vožnjo, kabini, hrano, postrežbo, sploh z vsem tako, da so ta parnik tudi drugim priporočali.

Kdor želi potovati, naj se obrne za pojasnila čimprej na:

FRANK SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street : New York, N. Y.

Slovensko - Amerikanski Koledar
za leto 1926.

je gotov in smo ga razposlali vsem, ki so ga do zdaj naročili.

Letos je zelo zanimiv in bo vsak zadovoljen.

Cena mu je 50c.

Kdor ga želi imeti naj pošlje znamke ali pa money order.

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Pozor rojaki!

V zalogi imamo

SVETO PISMO

(stare in nove zaveze)

Knjiga je krasno trdo vezana ter stane \$3.00.

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt Street

New York, N. Y.

La Bohème

OGLEDITE SI
TO KRASNO
KINO SLIKO

Dvakrat dnevno: 2.30 — 9.30

EMBASSY THEATRE

Broadway in 46th Street

BELE ROŽE

ROMAN V DVEH DELIH.

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

53

(Nadaljevanje.)

— Tako je dobro. Ko bo izbruhnila nevihta, zbudi ljudi, kajti človek ne ve nikdar, kam bo udarila lahka strela. Še nekaj. Ali si zabil strečno zjrezo?

— Na povelje, danes zvečer bom storil to.

— To je dobro. Ali potrebuješ pomoči?

— Ne, to je lahko delo. Dva žrebca, to je vse in ko bo izbruhnila nevihta, ne bo nikdo slišal šuma.

— Tem boljše. Ali naj grem s teboj?

— Ne, ne bojim se, gospod.

— Seveda ne, moj dragi dečko. Zakaj bi se bal? Ljudje ti ne bodo stopili na pot in mrtvi ne vstajajo iz grobov. Nočem te pa siliti na to pot ter lahko sam opraviš to delo. Povej mi odkritosrečno, če ti ni to neprijetno?

— Gospod je vedno dober z menoj. Rad grem. Gospod bi se gotovo vznemirjal, a jaz ne. Boljše je, da grem sam. Gospa kneginja se zgoraj gotovo vznemirja, — radi nevihte.

— Prav imaš. Na vse misliš. Torej lahko noč!

V naslednjem trenutku se je prikazal knez. Spini je medtem ugasnil svojo svetilko ter stopil za zaveso. V bistvu se je jezil nad tem, kar je ravno storil. Zakaj bi ne poiskal knjige, — ali je tičalo v tem kakšni nedovoljenosti in neprimernosti? K skrivani pa ga je napotilo djestvo, da je priskočil pogovoru med gospodom in služabnikom in v svojem sreju je sklenil: — Dobro je bilo, da sem se skrčil. Hočem slediti temu človeku.

V pogovoru, katerega je slišal, ga je vznemirila omenitev strelske zarez in rdeče luči. Prav posebno pa ga je napravljal pozornost konca pogovora. Misli si je:

— Gospodar ve za izvor rdeče luči ter pusti nas mirno, da si bomo glave. Dobro, tudi jaz hočem vedeti, kaj je na tem.

Poizvedovanje v zadeve drugih ljudi pa ne spada med plemenite lastnosti človeka. Spini pa ni bil nikak plemenit značaj. Bil je ponosen, ošaben človek, ki je skušal z vseni sredstvi vzdržati zunanjí utis, ne da bi pri tem kolidiralo s kazenskim zakonikom. Prez nadaljnega poudarka je snel svoje copate, jih utaknil v žep ter se sprehajal za služabnikom, ki je vzel šopek ključev ter odšel skozi vrata, zagrnjena z orijentalško preprogo. Nato je videl, kako je dvignil podolgačo desko s kladivom in par žebli, odpel druga vrata ter izginil skozi nje.

Spini mu je previdno sledil ter videl, kako je šel po strmih, okroglih stopnjicah, na katerih mu je previdno sledil. Take stopnjice je našel le v starih gradovih. Stopnjice so se končale na širokem koridorju, prepreženem s pajčevinami. Mesto oken so bile napravljene strelske zarez, ki so pripuščale zrak in svetlobo. Sumenje morja je poudarilo Spini, da se nahaja na morski strani gradu, v najstarejšem, neobjudenem delu grada, iz katerega je prihajala skrivnostna rdeča luč. Spino hodnik, po katerem je korakal sedaj služabnik in za njim Spini, je moral služiti v prejšnjih časih kot stražnica, o čemur so pričale različne strelske priprave iz davno minlih časov ter oklepi ob stenah.

Po kotih in drugod se je nahajala še druga stara navlaka kot zaboji, podrti stoli in slone. Tik pri stopnjicah pa je stal velik, bolj podolgovat kot visok zaboj, kojega pokrov je bil napol strohnen. Velike omarice, stoječe ob zidu, so pričale, da je bil ta hodnik nekoč stražnica. Le ena teh omar pa je bila zaprta in Spini je videl, kako je služabnik odprl vrata ter vzel iz njih tri ali štiri deske, ki so tvorile police. Nato je stopil v prostor in Spini ga je čul zaposlenega s ključem. Nato pa je služabnik z lučjo vred nenadno izginil.

Z enim samim skokom, kot panter, je pohitel Spini za njim, — a prepozno. Zapaziti ni mogel ničesar drugega več kot debelo hrastovo steno. Spini je prižgal užigalico ter si prišel ogledovati steno, a ni mogel ničesar najti. Medtem pa je postajala nevihta močnejša in Spini se je skril v neko vdolbino v zidu, iz katere je lahko vse natančno opazoval. Spini je bil pogumen človek, a kot vsi Italijani zelo grazenoreven in miraz vlažnih tal, na katerih je stal v samih nogavicah, mu je prišel iti skozi kosti, čeprav je vladala zunanja neznosna soparica ali pa mogoče ravno raditega.

Spiniju se je zdelo, da čaka celo večnost, a končno se je vendar pojavil šum, stena se je odprla in Spini je videl v majhni prostori, kjer je stala na tleh krsta, pokrita s prtom. Na steni pa je visela luč z rdečim steklom.

Spiniu se je lotila skušnjava, da napade služabnika od zadaj ter ga prisili, da mu pojasni skrivnost, a to idejo je takoj zavrnil, kajti "sokrivce" kneza je bil zelo močan in razventega je nosil v roki kladivo, dočim je bil Spini neoborožen. Sila bi prav nič ne koristila njegovi stvari in izvršiti zločin, preliti kri, to ni bilo v njegovem značaju.

Vspričo teh misli pa je pozabil na nekaj drugega, namreč slediti služabniku tih in neslišno iz starega krila gradu ter uti nevarnosti, da bi bil zaprt tam. Bilo pa je žalibog prepozno. Služabnik je se obrnil, dvignil svetilko ter vrzel krog sebe motreč pogled. Pri tem je padlo oko na zaboj, za katerim je čepel Spini. Služabnik je stopil pred zaboj ter nteril po njem s kladivom.

— Razbiti in sežgati, — je mrnal.

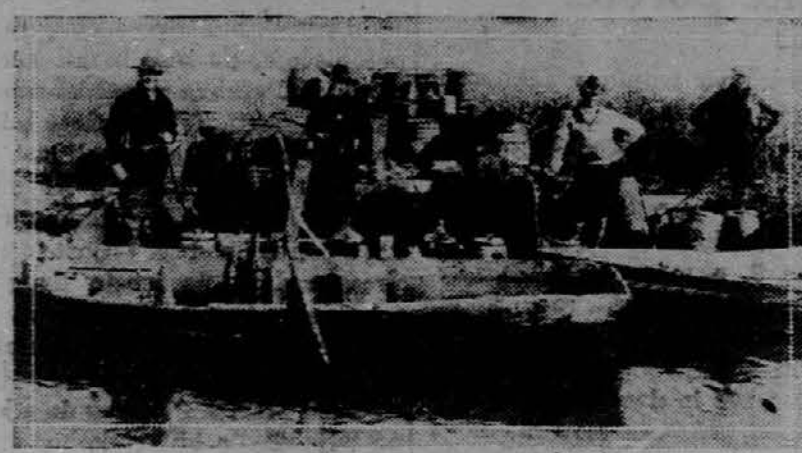
Po tem samogovoru se je služabnik obrnil, da odide in Spini mu je sledil. Ker pa ni imel slednji nobene prilike več, da pride neopažen mimo moža, je bil zaprt v starem krilu gradu. Seveda bi ga naslednjega dne slišali, ko bi trkal na vrata in gotovo bi tudi našel udoben izhoda za svoj vlom. Nevarnost je bila vsled tega izključena.

Kljub temu pa ni bila Spiniju prijetna misel na ure, katere naj preživi tam. Ali naj gre še enkrat dol ter preišče skrivnostni mehanizem vrat? Zakaj? Kratak pogled mu je pokazal dovolj. Jasnó je bilo, da je vključevala krsta zločin. Zakaj pa ni bilo truplo vrženo v morje, kjer bi izginilo brez sledu? Zločinec si očitno ni upal storiti tega, ker ga je zadrževal notranji glas. S pomočjo svojega služabnika je hranil trplje v svojem fevdalnem gradu ter pustil goreti svetilko noč in dan. To je bila torej skrivnostna rdeča luč!

Ko je Spini šel čul, kako se je izgubili koraki služabnika, je potegnil iz žepa majhni svetilnik ter prižgal svečo, ki je bila debela ter bi lahko gorela še par ur. Spini je pričel ogledovati prostor, v katerem se je nahajal. Nedaleč od stopnjice, vodečih navzdol, so se nahajala nadaljna vrata, ki pa so bila le naslonjena ter skrivala stopnjice, vodeče navzgor.

Ker je rajše raziskoval kot da bi mirno sedel in čakal, je odšel Spini po tleh drugih stopnjic, ki so ga povedle v dvorani podobem, a prazen prostor, krog katerega je tekla lesena galerija, na katero je bilo mogoče dospeti tako od spodaj kot od zgoraj. Spini se je

POMAGATI SI ZNAJO.

Ker je kuhanje žganja v domači hiši precej rizikantno, so nekateri, ki prebivajo v bližini velikih močvirij, prenesli svoje kotle na čolne ter so ga kuhali v božjem strahu. Toda prohibicijski agentje so jih kmalu izsledili.

obrnili proti prvim vratom, ki so bila odprta in ki so ga povedla skozi celo vrsto prostorov. Na koncu teh sob je našel majhna vrata in ko se je hotel dotakniti ključke, da jih poskusi odpreti, so se vrata odprla in v prostor je smuknila bela postava.

Nikak duh ni bil to, nikaka prikazen, kot je domnval praznovni Spini, kajti slišal je besede, katere je izpregovorila postava: — What, the dickens, keeps him away?

(Dalje prihodnjik.)

NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA"

Albert Acremant:

Veliki mož.

Paul Costezelle je neprestano sanjaril, da je velik mož. Na svojo nesrečo je bil v svojem tridesetpetem letu samo čisto navaden pisarček. Prepisaval je službene spise brez vsakega zanimanja in brez prestanka sestavljal gledališke igre. Bil je vedno popolnoma zaposlen s svojimi dramami v stihih, ki so polnile njegovo sanjarsko fantazijo z zvočnimi, nadutimi govori in gudi umori. — Vsako leto je smatral za svojo dolžnost, da je oddal novo delo čuvarja pariške Comedie Francaise. Zanj bi bila velika sramota, če bi bil le enkrat samkrat opustil ta običaj, ki je zagotavljal slavno bodočnost njegovemu bednemu življenju.

S književnega vidika je sebe najraje smatral za naslednika Teofrasta Baudoina in neprestano je oboževal tega člana akademije.

Ne samo to, da se je na pamet nančel deset tisoč stihov Teofrasta Baudoina, marveč tudi ni o nobenem drugem govoril kakor samo o njem. V svoji pisarni je obesil njegovo sliko in na kamin postavil njegov kip.

Njegovo mater je sem in tja zaskebealo, ko je videla, kako se njen sin malo briga za šolo, ali en ji je vedno vedel odgovoriti: — Počakaj še malo in videla boš, kaj bom.

— Kaj boš? — Bom — Teofrast Baudoin.

Gospa Costezelle je gojila slopo spoštovanje do umetnikov — kakor druge meščanke njenega kova — in je zato napram sinu poudarila. Večkrat je zaslala v si-

nov knjižnico in vzela nekaj knjig tega velikega človeka. Tako se ji je posrečilo, da je prebrala nekaj njegovih pesmi, in četudi jih ni razumela, prihajala je iz knjižnice polna spoštovanja in občudovanja. Očitno ji ni preostajalo drugega, kot da se zadovolji za slušaj, če bi se njegovemu sinu posrečilo, da postane član Akademije znanosti in umetnosti, potem ko je napisal nekaj uspešnih stihov.

— Eh, mama, ali ne veš, kdo je Teofrast?

— Res ne vem. Povej mi!

— E, pa dobro! Vidi, da se celo kraljevska mogočnost izgubi pred pesnikom, kakršen je on.

— Ali je mogoče?

— Teofrast Baudoin je bog. Če se le pojavi, priklanjajo ljudje svoji vrstave v pozdrav. On je pravi vladar. Tudi najbolj lahkomisljne ženske nehaajo s svojim klepetanjem, če ga vidijo in sree jim začne hitro in ljuto utripati. Če skoparijo napram drugim s svojimi dolgimi, nežnimi pogledi, jih razbije mečejo človeku, ki je v svojih nesmrtnih stihih odkril tudi najskrivnejše pojave njihove duše. Dovolj ti bo, če ti povem, da se tudi meni samemu zgodi, da se zbudim sredi mrke uoci, če se uže v moji glavi kakšna kritica iz pesmi Teofrasta Baudoina. Povej mi, ali ni to nekaj izrednega?

— Da. Toda ali si siguran, da boš nekoč enak temu svojem vzoru?

— Vsekakor. On je napisal 'Zoro', a jaz 'Vzhod solca'. On je naznanil 'Triumf Karla Velikega', jaz pripravljam 'Zinago svetega Ljudevita'.

— On ima siljasto brado, in ti ravno tako. On ima dolge lase, in tudi ti si jih nočeš ostriti. Naposléd ljubi on visoke kravate, in tudi ti ne nosiš drugačnih.

— Jaz ga dobro poznam. Smatram, da fizika vpliva na moralo. Moji verzi niso tako elegantni, če jih pišem v pyjami. Če hočem, da bo moja pamet enačila pameti Teofrasta Baudoina, je nujno, da je tudi moja zunanost taka kot njegova.

— Ne morem skrivati svojih skrbí. Sam veš, kako sva si z očetom prihranila malo denarja za najino trgovino kolonialnega blaga, ki nam ne daje baš mnogo. Ali, zaupam vate, Pavel! Ti si pameten dečko.

Toda živ Pavel, živa kari-katura Teofrasta Baudoina. V tistem malem mestu ta neobičajnost ni povzročala niti najmanjšega spodbujanja, ker ni nikdo poznal avtorja 'Zoro'. Svet je bil zadovoljen s tem, da si je pravil, kako izredno slab se oblači notarjev pisarček.

Toda zgodilo se je, da se je za časa svojega polletnega dopusta prikazal Pavel v modernem kopalnišču. Zasel je v družinski pansion kjer je njegov prihod izval živahno vznemirjenje.

— To je Teofrast Baudoin. — je zašepetala gospodinja svoji blagajničarki. — Spoznala sem ga.

— Toda v popisu potnikov stoji: Paul Costezelle.

— Potuje s tujim imenom. — pojasni gospodarica zlobno. — Ne povejmo tega nikomur, da ne vzame drugega hotela.

Od tega časa naprej so se kretali služabniki z vsjo obzirnostjo okoli Pavla. Tekmovali so, kdo mu bo nosil prtližajo, vratar mu je

— Oh! —

Pavlu se mi zdelo potrebno, da bi prebral pismo do konca. S prvim vlakom se je odpeljal k materi ter ji sporočil svoj sklep, da bo nadaljeval svoje študije. Odrekel se je sanjarenju, da umre nekoga dne slavno od gladi in je šel v vrste srednjih ljudi — tkalcev tihe družinske sreče.

— Oh! —

Pavlu se mi zdelo potrebno, da bi prebral pismo do konca. S prvim vlakom se je odpeljal k materi ter ji sporočil svoj sklep, da bo nadaljeval svoje študije. Odrekel se je sanjarenju, da umre nekoga dne slavno od gladi in je šel v vrste srednjih ljudi — tkalcev tihe družinske sreče.

— Oh! —

Pavlu se mi zdelo potrebno, da bi prebral pismo do konca. S prvim vlakom se je odpeljal k materi ter ji sporočil svoj sklep, da bo nadaljeval svoje študije. Odrekel se je sanjarenju, da umre nekoga dne slavno od gladi in je šel v vrste srednjih ljudi — tkalcev tihe družinske sreče.

— Oh! —

Pavlu se mi zdelo potrebno, da bi prebral pismo do konca. S prvim vlakom se je odpeljal k materi ter ji sporočil svoj sklep, da bo nadaljeval svoje študije. Odrekel se je sanjarenju, da umre nekoga dne slavno od gladi in je šel v vrste srednjih ljudi — tkalcev tihe družinske sreče.

Kretanje parnikov Shipping News

23. marca: Martha Washington, Trst.

24. marca: Pres. Harding, Cherbourg, Bremen

25. marca: Columbus, Bremen; Westphalia, Hamburg.

27. marca: Olympic, Cherbourg; Ohio, Cherbourg.

31. marca: Berengaria, Cherbourg; Suffren, Havre; Arabic, Hamburg; Republic, Bremen.

3. aprila: Majestic, Cherbourg; France, Havre; Volendam, Rotterdam; München, Bremen; Orduna, Hamburg.

7. aprila: Mauretania, Cherbourg; Pres. Harding, Cherbourg, Bremen.

8. aprila: Thuringia, Hamburg.

10. aprila: PARIS, HAVRE; SKUPNI IZLET. Leviathan, Cherbourg; Homerio, Cherbourg; Belgenland, Cherbourg.

14. aprila: Aquitania, Cherbourg; George Washington, Cherbourg, Bremen.

15. aprila: De Grasse, Havre; Yourck, Bremen.

17. aprila: Olympic, Cherbourg; Andania, Hamburg; New Amsterdam, Rotterdam.

20. aprila: Columbus, Bremen.

21. aprila: Berengaria, Cherbourg; La Savole, Havre; Pres. Harding, Bremen.

22. aprila: Bremen, Bremen.

24. aprila: Majestic, Cherbourg; France, Havre.

25. aprila: Mauretania, Cherbourg; America, Bremen.

29. aprila: Berlin, Bremen.

30. aprila: Leviathan, Cherbourg; Homerio, Cherbourg.

22. maja: PARIS, HAVRE, DRUGI SKUPNI IZLET.

22. junija: MARTHA WASHINGTON, TRST; SKUPNI IZLET.

6. julija: PRESIDENTE WILSON, TRST; DRUGI SKUPNI IZLET.

zgovorno razlagal popis raznih izletov v okolice.

Mlademu možu je bilo jasno, da se je svet malo znešal in bil je ves srecen. Nič ne bo govoril, samo da svet ne bo začel smiti. — Za človeka, kakršen je bil on, je bila takšna prigoda tako slastna, da bi je ne mogel izpustiti iz rok. Sicer pa, ker si je vtepal v glavo, da bo pravi Teofrast Baudoin se ni ravno razburjal.

Vse češčenje in tiste male usluge, ki jih je prejemal v pansionu na račun Teofrasta Baudoina, so mu odpirale vrata v bodoči raj na zemlji, v njegovo slavno bodočnost, in radi tega je moral pokušati slasti, ki jih bo kasneje venomer užival.

Zvečer je v gostilni z zadovoljstvom opazil, kako ga vsi radovedno motre. Mlade devotke so se sklanjale druga drugi na uho in nekaj šepetale, gotovo besede zadovoljnosti in pohvale.

— Prekrasno, — je bajil Pavel.

— Zdi se mi, da me obkrožuje za-dijvljenost, simpatija in ljubav. Če samo mignem, pa je gotovo, da se mi vrže ona mlada devotka v beli bluzi v naročje. Zakrila si je oči z rokami, gotovo pa me gleda skozi prste.

Ponoči je nazovi-velikan zastoj skušal zaspati. Bil je preveč srečen. Njegove misli so se vrtele v vrtine in mu nosile fantazije v pogubne višine.

Zjutraj mu je sobarica predala pismo. — Ah, ali se more popisati njegovo začudenje, ko ga je prejel! Ovitek je bil rožne barve in je prekrasno dišal. Drazesten rokopis je izdajal elegantno ženi-co. Naivno je poljubil papir in je grozničavo ječal:

— Katerakoli si, jaz te ljubim!

Odprl je pismo in začel brati:

— Gospod, dovolite, da vam pove mlada devotka v beli bluzi, da je vse tisto, kar ste napisali v pesmi 'Zoro' o duševnem razpoloženju mladih devotk, en sam velik kup neumnosti. Skoro gotovo ste velik osel. . .

— Oh! —

Pavlu se mi zdelo potrebno, da bi prebral pismo do konca. S prvim vlakom se je odpeljal k materi ter ji sporočil svoj sklep, da bo nadaljeval svoje študije. Odrekel se je sanjarenju, da umre nekoga dne slavno od gladi in je šel v vrste srednjih ljudi — tkalcev tihe družinske sreče.

— Oh! —

Pavlu se mi zdelo potrebno, da bi prebral pismo do konca. S prvim vlakom se je odpeljal k materi ter ji sporočil svoj sklep, da bo nadaljeval svoje študije. Odrekel se je sanjarenju, da umre nekoga dne slavno od gladi in je šel v vrste srednjih ljudi — tkalcev tihe družinske sreče.

— Oh! —

Pavlu se mi zdelo potrebno, da bi prebral pismo do konca. S prvim vlakom se je odpeljal k materi ter ji sporočil svoj sklep, da bo nadaljeval svoje študije. Odrekel se je sanjarenju, da umre nekoga dne slavno od gladi in je šel v vrste srednjih ljudi — tkalcev tihe družinske sreče.

— Oh! —

Pavlu se mi zdelo potrebno, da bi prebral pismo do konca. S prvim vlakom se je odpeljal k materi ter ji sporočil svoj sklep, da bo nadaljeval svoje študije. Odrekel se je sanjarenju, da umre nekoga dne slavno od gladi in je šel v vrste srednjih ljudi — tkalcev tihe družinske sreče.

— Oh! —

Slovensko Amerikanski Koledar za leto 1926

ima sledečo vsebino:

Pesem

Koledarski del.

Poglavje o praznikih, letnih časih in mrkih.

Premogovna industrija v Ameriki.

Detektivska zgodba.

Svetovna mesta.

Divji konji v Montani.

Inženirska čuda preteklosti.

Gumij — novo zlato svetovne finance.

Strašna bolezen — rak.

Doživljaji lačnega v New Yorku.

Tam za brezami.

Sibirskie slike.

Abdel Krim.

Dogodek na ladji.

Angleški državnik Lord Curzon.

Pleme in pol na Norfolk otoku.

Strup v kriminalistiki.

Izgubljeni kontinent.

Življenje v morskih globočinah.

Prodiranje v polarno ozemlje.

Amudsen o svojem polarnem poletu.

Hjalmar Branting.

Kitajska.

Sunjatsen.

Koliko se popije na svetu.

Ustroj telesa in značaj.

Načrt novega koledarja.

Pavel Hindenburg.

Smrt Roberta La Folletta.

Doživljaji v džunglji.

Vpliv nikotina.

Židovska univerza.

Uporaba nekaterih zdravilnih rastlin.

Vpliv podnebja na duševno bolezn.

Raznoterosti.

Smešnice.

KOLEDAR KRASI OBILO RAZNIH SLIK.

Cena 50c

Naročite ga takoj, ker smo ga tiskali le omejeno število.

'GLAS NARODA' 82 CORTLANDT STREET NEW YORK CITY

RAZTEGNITE VAŠ DOLAR

Prehladi se pogosto razvijejo v res važne bolezni in zdravljenje stane mnogo dolarjev. Prihranite si denar če boste pri prvih znakih prehlada uživali Severova Družinska Zdravila. Huden prehlad preženete takoj.

Če spoznate, da ste prehlajeni v glavi, če imate bolni vrat ali kašelj, rabite tu omenjena Severova Družinska Zdravila, da dosežete olajšbo. So prekušana tekmo blizo pol stoletja. Pristavi vam mnogo dolarjev za doktorske račune.

SEVERA'S ANTISEPSOL 35c & 50c
SEVERA'S COUGH BALSAM 25c & 50c
SEVERA'S COLD & GRPE TABLETS 30c

Nad 5000 lekarnah in jih prodaja. W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa

Prav vsakdo -

kdor kaj išče; kdor kaj ponuja; kdor kaj kupuje; kdor kaj prodaja; prav vsakdo priznava, da imajo čudovit uspeh —

MALI OGLASI v "Glas Naroda".

BOJAKI, NAROČAJTE SE NA 'GLAS NARODA' NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRUŽENIH DRŽAVAH.